

Sedert 2001 moet ik jaarlijks 2 x zoveel vermogens belasting betalen over mijn “overige verhuurde onroerende zaken, dan ik op basis van de WET zou moeten betalen !?

HOE ZIT DAT ?

De Belastingdienst legde mij n.a.v. een boekenonderzoek mijn aangifte 1999, een aanslag op die volgens de wet was bepaald op de voor dat jaar geldende WOZ-waarde. En sprak vervolgens met mij af dat mijn aangifte 2000, ook zou worden aangepast aan het boekenonderzoek, c.q. gelet op het onderhavige WOZ-tijdvak dat t/m 31 dec. 2000 gold.

Mijn aanslag 2001 baseerde ik dientengevolge op mijn aangifte 2000, met indexatie naar 2001.

De Belastingdienst vond dat “te laag” en legde mij voor het jaar 2001 een aanslag op die was gebaseerd op een door haar uitgevoerde “eenzijdige eigen taxatie”, waar ik niet bij aanwezig was, noch was uitgenodigd en die maar liefst 2x zo hoog was als de voor 2001 geldende WOZ-waarde !? (peildatum 1 januari 1999) Een waarde (vaststelling) die o.b.v. de wet (WOZ) niet mogelijk was.

Ik heb mij hiertegen verzet en hier bezwaar tegen aangetekend, welk bezwaar werd afgewezen, omdat de door mij voorgestane wettelijke WOZ-waarde niet de “Waarde in het Economisch Verkeer” zou betreffen en een door de taxateur van de Belastingdienst vastgestelde waarde dat wel zou zijn...

De behandelaar van de Belastingdienst stelde zich vervolgens op het standpunt dat deze afspraak, gemaakt voor de vermogensbelasting niet langer geldig zou zijn en dat er een taxatie van de Belastingdienst zou moeten plaatsvinden, teneinde duidelijkheid te krijgen over de “waarde in het economisch verkeer” En ontspoon zich vanaf dat moment een jarenlange rechtsgang, waarbij de fiscale Rechtspraak de Belastingdienst continu in strijd met de feiten en de wet steeds in het gelijk stelde en haar jaarlijks hoger wordende aanslagen continueerde.

Inmiddels is gebleken dat de Belastingdienst onverkort de WOZ-waardes diende te volgen en helemaal niet gerechtigd was om “eigen taxaties” voor de onderhavige aanslagen te maken. Immers kende de Wet IB2001 hier helemaal geen regels (rechtsgronden) op grond waarvan deze taxaties onwettelijk, c.q. illegaal waren. (in strijd met het legaliteitsprincipe). De aanslagen/heffingen die hiermee aan mij en aan andere belastingplichtigen zijn opgelegd, waren nietig en hadden ooit opgelegd mogen worden !??

De fiscale Rechtspraak had deze illegaliteit van haar handelen in eerste instantie niet begrepen. Maar toen zij dat wel begrepen had, heeft zij mijn onderhavige beroepen op toepassing van de Wet, zijnde belastingheffing o.b.v. de Wet Onroerende Zaken (als bedoeld voor: “ de heffing van ‘s Rijksbelastingen over in Nederland gelegen Onroerende zaken”) met volstrekt onwettige eigen verzinsels, het volledig ongemotiveerd weigeren van mijn gerechtvaardigde (herzienings) verzoeken en met uitsluiting van toepassing van de wet (WOZ) ééNZIJdig afgewezen. Dit teneinde haar foutieve, onrechtmatige uitspraken, waarmee zij mij mijn (Grond)rechten onthouden heeft, niet te hoeven herzien. ... (Bewijzen van deze gang van zaken zijn in grote getale aanwezig) .

Met dit handelen heeft de fiscale Rechtspraak zich niet alleen schuldig gemaakt aan onrechtmatig Rechtspreken, maar heeft zij zich tevens schuldig gemaakt aan schending van onze grondwettelijke scheiding der machten (rechtelijke macht en uitvoerende macht).

Duidelijk is dat er in de periode 1995 (intrede Wet Onroerende zaken) en 2010 “wetsvereenvoudiging 2010” (lees wetswijziging 2010) vele belastingplichtigen/onroerend goed eigenaren zijn die aldus (onwetend) over hun onroerende zaken veel meer belasting hebben betaald dan bij wet mogelijk was, c.q. onrechtmatig door de Staat benadeeld zijn....

In mijn geval heeft dit tot op heden geresulteerd in bijna 23 jaar lang onrechtmatige en onwettelijke te hoge belastingaanslagen over mijn verhuurde onroerende zaken, waarvoor ik als burger de Staat der Nederlanden uitdrukkelijk aansprakelijk voor stel..

Dat er tussen 1995 en 2010 onwettige aanslagen heffingen zijn opgelegd, blijkt ook uit het gegeven dat dit in 2010, is “hersteld”. Immers is met voornoemde wetswijziging van o.a. art 5.20 bepaald dat de WOZ- waarde van toepassing is voor alle woningen i.p.v enkel het tijdelijke hoofdverblijf van de belanghebbende. Zoals dat ook al in 2004 was aangegeven door de Staatssecretaris van Financiën met zijn besluit CPP2003/2040M van 9 Februari 2004 en wordt hiermee ook tegemoetgekomen aan de bezwaren van de Raad van State uit 1999 tegen het algemeen gebruik van de WOZ omdat voor verhuurde woningen de waarde moest afgewaardeerd wegens de waarde drukkende factor van verhuur.

Kortom een klinkklare wetswijziging die als wetsvereenvoudiging wordt gepresenteerd, om te verhullen dat dit alles al in 1995, met het intreden van de WOZ zo had moeten Ingevolge deze omissie zijn tussentijds vele belastingplichtigen zo als ik onrechtmatig en onwetend benadeeld, Aan Wie alsnog recht moet worden gedaan.

Ik hoop u hiermede duidelijk te hebben gemaakt hoe het op dit moment met onze zoveel geprezen rechtsstaat gesteld....

H. Landzaat
Breda